

Răzbunarea Pisicii asasine

EDITURA PARALELA 45

Redactare: Mihaela Pogonici
Corectură: Rodica Crețu
Tehnoredactare și DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FINE, ANNE

Răzbunarea pisicii asasină / Anne Fine ; il. de Steve Cox ;

trad. din lb. engleză de Adina Maiorescu. - Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-2901-2

I. Cox, Steve (il.)

II. Maiorescu, Adina (trad.)

821.111

The Killer Cat Strikes Back
Anne Fine

Text copyright © Anne Fine, 2006
Illustrations copyright © Steve Cox, 2006
All rights reserved

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

ANNE FINE

**Răzbunarea
Pisicii asasine**

Ilustrații de Steve Cox

Traducere din limba engleză de
Adina Maiorescu

Editura Paralela 45

Alte cărți de Anne Fine
apărute la Editura Paralela 45:

Rochița lui Bill

Jurnalul unei pisicii asasine

Întoarcerea pisicii asasine

Aniversarea pisicii asasine

Crăciunul pisicii asasine

Pisica asasină pleacă de acasă

Pisica asasină se îndrăgostește

CUPRINS

1. O fotografie mai puțin reușită	7
2. Hopa!	16
3. Doar un ghiont	24
4. O explozie de frumusețe	32
5. Un mic sfat	41
6. Ultima Domnișorică Oală Hidoasă	49
7. De-a șoarecele și pisica	61
8. Înainte de ora șase seara	70
9. Fugi, tati, fugi!	82
10. O victorie morală și un bun rezultat	89

1

O FOTOGRAFIE MAI PUȚIN REUȘITĂ

BINE, BINE! Puteți să mă azvârliți într-un tufiș cu țepi! I-am aruncat mamei lui Ellie o privire răutăcioasă. Și ce? E vina ei, îmi acaparase locul de pe canapea. Știți voi – locul acela înșorit de pe perna moale, unde îmi place să stau și să mă uit pe fereastră. Locul de unde îmi zboară privirea la păsările mici cu aromă de plăcintă, care cad întruna din cuiburi în timp ce învață să zboare.

Mmmm...

Așa că i-am aruncat acea privire. Ei bine, și-a *meritat-o!* Am încercat doar să o fac să-și schimbe puțin poziția, ca să pot trage un pui de somn. Noi, pisicile, avem nevoie de somnul de după-amiază. Dacă nu-mi fac somnul de după-amiază, devin destul de irascibil.

Am rămas pe loc și am fixat-o cu privirea. NIMIC MAI MULT.

Da, bine, privirea mea arunca scânteii. Dar ea nici măcar n-a observat. Era prea ocupată să răsfoiască noua broșură a Școlii Populare de Arte.

— Ce curs aș putea să urmez? o tot întreba pe Ellie. Ce mi se potrivește mai

bine? Artă? Muzică? Literatură? Dans?
Yoga?

— Au și cursuri de reparat mașini vechi? a întrebat tatăl lui Ellie. La un astfel de curs ar trebui să te înscrii.

Are dreptate, mașina lor este penibilă. O rușine. Un morman de piese ce zdrăngăne pe drum, asemenea unui uriaș care cântă la două maracas enorme în timp ce scuipă fum. Dar ei nu-și vor permite în veci să-și cumpere una nouă.

Cred că cel mai potrivit curs pentru mama lui Ellie ar fi „Cum să construiești o mașină nouă din nimic“. Dar mă îndoiesc că există un asemenea curs.

Am accentuat puțin scânteile din privirea mea. Desigur, nu din răutate, mă înțelegeți, nu? Ci doar ca să priceapă că nu eram acolo ca să-i admir frumusețea. Pe mine chiar mă dureau picioarele!

Și-a ridicat privirea și m-a văzut.